

عنوان مقاله:

نگاهی دینی از منظر مثنوی به ابلیس

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

جواد عصارودی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبدالله واثق عباسی - دانشیار گروه زبان و ادبیات دانشده ادبیات دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در ادبیات ایران و جهان دو تلقی نسبت به ابلیس وجود دارد. یکی همان است که از کتابهای دینی ناشی شده و او را منشأ همه بدیها می‌شناسد. تلقی دوم که غیر متعارف یا عرفانی است با نظر دلسوزانه و حتی مساعد به او نگاه میکند. مولوی در مثنوی نگاهی کامل به ابلیس داشته هم توجیه و تأویل عارفان را به نوعی در داستان ابلیس و معاویه مطرح کرده و هم نگاهدینی را در جای جای مثنوی بیان میکند. این مقاله کوشیده است تا با بیان آیات قرآن دیدگاه دینی را نسبت به ابلیس بیاندازد، داستان های مثنوی را که مولانا نامی از ابلیس در آن برده را شرح و توضیح دهد. حاصل این جستجو همسویی اشعارمولانا با آیات قرآن است و همانطوری که در آیات قرآن نیز شیطان دفاعی کامل از خود دارد و در قیامت گناه تمام فریفتهشدگان را به گردن خود آنان میاندازد در مثنوی در داستان ابلیس معاویه، ابلیس سعی دارد تا از خود دفاع نموده و حتیرفتارهای خود را توجیه نماید. اما در دیگر آیات قرآن چهرهی واقعی ابلیس به تصویر کشیده شده و ماهیت اصلی، رفتار و عملکرد او را خداوند در این دنیا به مومنان شناسانده است. مولانا نیز در راستای شناساندن شیطان قیاس، ادعاهای پوچ و رفتارهای نامناسب شیطان را بیان مینماید.

کلمات کلیدی:

ابلیس، مولانا، مثنوی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301064>

